

[Christmas Møller.]

1913 til 100. Men vi har et Importvarepristal paa 131, vi har et Detailpristal paa 160 og et Pristal for Skatter og Lønninger paa 200—220, og det ser ikke ud til, at Regeringen vil have, det skal gaa ned, tværtimod. Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at vi maa være betænkelige ved overhovedet at have højere Landbrugsproduktpriser i Landet end i 1909—14. Men den højtærede Landbrugsminister ikke burde give Besked om, hvordan det er med Lønninger og Skatter? Er han ikke betænkelig ved at have dem højere end i 1909—14, eller gør det ikke noget?

Vi tror derfor, at den Vej, Ministeren skulde have vandret, er det lille Skridt i den rigtige Retning, som Landbokommissionens Forslag med Hensyn til de forskellige Varer angav; den Vej skulde Regeringen have draget Omsorg for hurtigst muligt var blevet betraadt. I Stedet har man nu indledt en Debat om denne Række af Lovforslag.

Det Lovforslag, jeg skal gøre nogle Bemærkninger om udover disse almindelige Bemærkninger, er Lovforslaget om Skat af Renteindtægt. Nægtes kan det ikke, at den højtærede Regering ikke lader Befolkningen glemme, at vi har en Regering, som i høj Grad ønsker at beskatte. Vi har lige faaet Skattesedlen sendt for Betalingen af Kriseforliget i Foraaret; de $\frac{9}{10}$ eller saadant noget skal betales pr. 1. Oktober. Gennemføres Regeringens Lovforslag her, skal der betales en Ekstraskat den 2. Januar. De sidste 5 pCt. eller deromkring af den direkte Beskatning, der vedtoges i Foraaret, skal betales den 31. Marts 1934; til Efteraaret kommer Regeringen saa igen med sin Skat af Renteindtægt. Og hvis man overhovedet kan regne med de almindelige Regler for Udgifter paa Sociallovgivningens Omraade og ser paa den højtærede Socialministers Arbejdsløshedsforslag, vil det sikkert vise sig, at det Beløb, den højtærede Minister har regnet med, aldeles ikke vil slaa til.

Vi for vort Vedkommende mener, at den foreslaede Skat af Renteindtægt er fuldkommen meningsløs og urimelig. Det er for det første meningsløst og urimeligt at Regeringen at stille Forslag om en permanent Renteskat, saaledes som det sker i § 7, hvor det bestemmes, at en Skat paa 5 pCt. skal være permanent, medens Skatten i øvrigt gradueres fra 10 pCt. ned til 5 pCt.; paa den Maade søger Regeringen at udnytte Krisen til Gennemførelsen af Regeringens særlige Ønsker. Vi mener

endvidere, at Renteskatten, der vil gøre Pengene dyrere, modvirker selve det Formaal, som hele den økonomiske Politik skulde have, nemlig Muligheden for Konvertering. Vi kan endvidere pege paa, at dette Skatteforslag gennemført meget nemt vilde ødelægge Beskæftigelsesmuligheder, som man ellers vilde prøve paa at realisere. Nye Aktieselskaber skal, saa vidt jeg kan forstaa, svare Skatten, og Muligheden for at sætte Arbejder i Gang vilde forringes gennem denne Skats Indførelse, ogsaa derigennem, at Pengene blev dyrere.

Jeg ser ganske bort fra, at Regeringen jo har haft det Uheld, at det ene af Regeringsbladene her i Hovedstaden i Dag bærer stærkt Vidnesbyrd om, at det hellere maatte komme først med at pege paa, at vi nu gennemfører denne Beskatning her i Landet saaledes, at man har Lov til at sige, at Tendensen i hvert Fald er den, at naar Indtægten er højere, saa kan man være sikker paa, at Skatten ogsaa bliver saa stor, at Indtægten minus Skatten gaar ned under en lavere Indtægt minus Skatten. Denne fuldkommen meningsløse Graduering har Ministeren jo foreslaaet i Lovforslagets §.3.

Man savner ogsaa i Lovforslaget Oplysninger om, paa hvilken Maade det vil være muligt for Regeringen at administrere Loven. § 5 vil efter vor Opfattelse give Anledning til et Posekigeri, som vi for vort Vedkommende anser for meget lidet ønskeligt.

Vi kan derfor ikke se rettere end, at det Forslag, Regeringen har fremsat om en Skat af Renteindtægt, forfølger andre Formaal end de Formaal, som burde forfølges, og at det var meget naturligere, om man gik en helt anden Vej, nemlig den indirekte Beskatnings Vej. Endvidere maa vi fra vor Side se saaledes paa det, at vilde man endelig have en direkte Beskatning, saa maatte man i en Tid som denne, i Erindringen om, hvad høj progressiv Beskatning kan betyde, jævnfør Kommunestyret i Horsens og Nakskov, overveje, om ikke et ensartet Procenttillæg var rimeligt og naturligt.

Vi afviser ikke, at man skal søge at faa Renteniveauet ned, men vi tror, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hasle vil give Udtryk for det, at Konverteringsvejen er Vejen. Vi afviser naturligvis heller ikke Forhandling om de Spørgsmaal, her er fremme, men vi siger, at Regeringen har lagt overmaade daarligt op til dette Arbejde, at den skulde have anvendt en helt anden Fremgangsmaade; og vi for vort Vedkommende vil sige til Regeringen, at med Hensyn til den enstemmige Indstilling